

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,

hova a lap szellemi részét és a
nyilvántartott közleményeket
küldeni kell:

Városház-tér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig

Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyv

könyvnyomdája

(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

Három virágszál.

Ugynevezik őket, hogy: Lukáciu László, Corojánu Gyula és dr. Rátü János.

Ez a három jó madár: három magyar alattvaló, ma az ünneplés fő tárgya — Romániában.

Minden bõvebb magyarázat nélkül is megérthető, hogy ezeknek az uraknak egy idegen államban való ünneptetése legalább is — különös egy dolog.

Mondhatnók felettébb különösnek is, ha nem lenne a dolog alapjában véve inkább mulatságos egy história, mint a mennyire különleges az, mint politikai esemény.

Mi ugyan inkább hajlandók vagyunk mulatságosnak tartani, de mert kétségkívül politikai háttere is van, hát ebbeli jelentősége miatt, mint ilyenekkel is foglalkoznunk kell vele.

A hír, mely erről szól, ezeket tartalmazza:

Rátü János dr., a bécsi oláh kirándulás vezetője szombaton érkezett Bukarestbe. A oláh liga és a diákok nagy hűhóval fogadták. Diszhintón szállították be a városba, a vasuti indóháztól. Vele érkezett meg a felesége is.

Vasárnap 500 teritékü lakomát rendeztek az ő, valamint a napok óta ott idõzõ Lukáciu László és Corojánu Gyula tiszteletére.

A lakomán éltették a három vándort és szidták irgalmatlanul a magyarokat, kormányostul, országostól együtt.

Este kivilágították a várost.

A bukaresti ügyvédek ezenkívül aláírási ívet nyitottak, hogy összegyűjtsék azt az 500 frtot, melyet Lukáciunak mint birságot kell fizetni a debreczeni törvényszék ítélete értelmében.

Lukáciunak a bukaresti diákok üdvözlõ iratot nyújtottak át és Corojánu Gyulát szóval dicsõítették a miatt, hogy olyan hathatós védõbeszédet mondott Lukáciu mellett Debreczenben.

Am még ezzel sem elégednek meg. Küldõtséget akarnak Károly királyhoz meneszteni a czélból, hogy Ferencz Józsefnél eszközöljön kegyelmet Lukáciu részére.

Hát mindezek és ezekhez hasonlatos dolgok történnek manapság Románia fővárosában.

Ezek mellett eltörpülnek még a román trónörökös küszöbön lévõ esküvõjének az elõkészületei is, mert Románia diákjai és a román liga tagjai elõtt fontosabb dolog manapság nincs annál, mint

Lukáciu, Corojánu és Rátü ünneptetése. —

De hát voltaképen miért is ünneplik ezt a három urat annyira a románok a saját fővárosukban?

Hát csak azért, mert ezek az urak magyar alattvalók és mint ilyenek elsőrendü zászlótartói a dakoromanizmusnak.

Ünneplik őket azért, mert magyar alattvaló létükre nem férnek a bőrükbe, hanem ráérnek arra is, hogy politikát csináljanak — Bukarestben.

Ünneplik azért, mert magyar alattvaló létükre minden egyebek, semmint hazafiak és irtóznak mindentõl, a mi magyar intézmény, a mi hazafias törekvés, a mi a törvényes jogrenddel egybe függ.

Ünneplik azért, mert ezek az urak Magyarországból Oláhországot szeretnének csinálni és Ferencz Józsefet bármely perczben feicsérelnék — Karolival.

Ünneplik azért, mert ezek az urak rendszeresen izgatnak Magyarországon az állam törvényei, a jog-rend és társadalmi együttlét ellen.

Ünneplik azért, mert csak a lábuk és kezük van Magyarországon, az agyuk és a szivük pedig Bukarestben gondolkozik és érez.

Ünneplik azért, mert tetszik a román ligának és a diák uraknak, ha Magyarországon a „testvérek“ a Nagy Romániáról álmodoznak s ezért megtagadják az engedelmességet a törvények s a tiszteletet a társadalmi rend iránt.

Ünneplik azért, mert ez a három ur a legtöbbet fészkelõdik, a legtöbbet kaczerkodik a ligával s a legtöbb bolond dolgot művelni valamennyi hazai oláh között.

Már most csak az a kérdés: lát-e ebben az ünneplésben a romániai kormány politikai jelentőséget s ha igen, miért türi?

Másik kérdés: lát-e a magyar kormány ebben a bolondos dologban politikai jelentőséget s ha igen, miért nem kéri számon a szomszéd kormánytól e különös cselekedetet?

Meddig türi egyik és másik kormány, hogy ez a három virágszál külön politikát folytasson, a melyet sem a magyar, sem a román kormány nem helyesel?

Vagy csakugyan olyan egyszerű boldonság az egész, a melyhez sem a politikának, sem a kormányoknak semmi közük?

Megyei közgyűlés.

— 1892. december 12. —

Pont 9 óra.

A megye fő- és székvárosának mandatáriusai szépen gyülekeznek. A vidéki alakok azonban igen gyéren mutatkoznak. Egy pár pümpilus s néhány községi jegyzõ képvisel-

ték a nagy vidéket. A „mezei hadak“ pedig egészen elmaradtak. De hát ezen nem is lehet csodálkozni. A tárgysorozat 26 száma közül egyik sem kecségtetett olyan idegizgató jele- netekkel, melyekért érdemes lett volna a hõ- torlaszok akadályaival megküzdeni. Azután meg a legközelebb lezajlott megyebizottsági-tagvá- lasztások igen sok régi tagtól vették el a mandátumot, a kik már nem tartották érde- mesnek, hogy befáradjanak; az új tagok pedig még hiába fáradtak volna.

Denique, a székház nagy tanácsterme kongott az ürességtõl még féltiz órákor is.

— Talán már meg is lehetne nyitni a közgyűlést! — hangzott innen-onnan a nyug- talankodók szava, a kik bizonyára a vásárba siettek!

*

De a nagy szárnyas-ajtó csak nem nyilt. Mindenki a terem órájára tekintett. A jámbor klepsidra azonban azt az idõt mutatta, a mi- kor a közgyűlést be szokták rekeszteni. Kistült, hogy nem jár.

— Még sem jön a fõispán!

Miskolcz város érdemes podesztája meg is jegyezte:

— Ha én odaát így tennék, majd lenne zaj!

Hm! Oda át? . . . Ott azt mondja a de- mokratikus törvény, hogy „rõndnek muszáj lönyni!“ — Itt, a megye székházában, a városi demokraták is arisztokraták lesznek s nagyúri nyugalommal várakoznak, sõt egészen termé- szetesnek találják, hogy 9 óra után 10 óra következék!

*

De azért ne tessenek azt hinni, hogy az egybegyűlt megyei atyák unatkoztak. Itt-ott olyan kedélyes társaság verõdött össze, hogy szinte élvezet volt hallgatói azokat a pattogó elvezet, melyek a komoly ajkakra elrõppentek.

A beszélgetés tárgyát azonban nem a na- pirendre kitzított ügyek képezték, mert ugyan kit érdekelték ott a ragadós tüdõlob kiirtása a betegápolási pótladó államosítása, a község, erdõk felügyelete, a felsõ-zsolczi faiskola sáti tárgyában beterveztett akták?

Legfeljebb arról lehetett volna szó, vajjon Borsodvármegye szaporítani fogja-e azoknak a törvényhatóságoknak a számát, melyek a We- kerle-kormányának bizalmat szavaztak? . . . De ezt a kérdést senki sem vetette föl, mert mindenki tudta, hogy az állandó választmány semmiféle bizalmi nyilatkozatról nem beszél; csak annyit javasol a közgyűlésnek, hogy Bor- sodvármegye az illem korlátai között üdvözölje az új kormányt s annyit ígérjen meg, hogy azt törvényes intézkedéseiben támogatni fogja.

*

Egyik szögletben arról beszélgettek, hogy ki lesz Miskolcz város fõkapitánya? Ezt a nagy problémát persze senki sem tudta megfejteni. Ekkor odaszól egy úri ember:

— Én tudom, uraim!

— Ugyan kicsoda? Mi a neve?

— Neve: Mindenáron Mameluk!

*

A másik szögletben Vadnay Károly le- mondását tárgyalták.

— Tudják-e önök, miért késnek a kino- vezésével? kérdi egy mokra.

— Avért, mert egyáltalában nem sürgős a dolog, — felel rá egy ös-mameluk.

— Dehogyan azért, dehogyan azért! Csúpan csak azért húzzák, halasztják a dolgot, hogy a képviselőválasztás ebben az évben meg ne történjék; mert a kormánypárt az 1892. évi 18 szótöbbséges választási listával nem meri a harcot fölvenni a független párttal szemben. Meg kell várni a jövő esztendő, a mikor már az üzletvezetőségi tisztviselők is szavaznak!

*

A harmadik szögletben Miskolcz városának korifeusai az ita ladó ügyét döntötték el. Tiszára kihozták, hogy a város érdekében egyedüli üdvös dolog a — monopolium!

*

A terem közepén egy vidéki jegyzőnek, talán az ita ladó ügyét döntötték el. Tiszára kihozták, hogy a város érdekében egyedüli üdvös dolog a — monopolium!

— Uraim! Gyujtsunk rá!
— A viláért sem! — ellenveté a másik
— mit mondana rá Deák Ferencz onnan a magasból?

— Semmit. Ő is nagy pipás volt.

Kalás László bátyánk már indult, hogy felhozza a pipáját; mert úgy okoskodott, hogy ha itt mindenki rágyújt — mint legközelebb a novemberi közgyűlésen — ő sem maradhat álműző füst nélkül. De alig lépett hármat az ajtó felé, a főispáni teremből kijött Hézsér Kálmán titkár s jelelte, hogy:

— Már jön, közeledik — a főispán úr!

— No addig uraim — szólott egy vidéki úri ember — üssünk egyet!

Ezzel kihuzott a gérokkja zsebéből egy tuczat kártyát s odateszi a zöld asztalra.

A bibliai szöveget nem maradt hatás nélkül. A megyei atyák öregje s ifja egyaránt sorakozott az új központ felé s áhitattal várta, hogy mi lesz a bank? ... midőn a nagy szárnyas ajtó csakugyan megnyílt s pont 10 órakor gárdájának kíséretében kilépett onnan — a főispán!

*

Mindenki helyére sietett s komoly arcot öltött. A közgyűlés következőleg folyt le:

Báró Vay Béla főispán a gyűlést rövid beszéddel megnyitja.

Melczzer Gyula alispán évnegyedes jelentését Lévy József főjegyző felolvassa. A jelentésből kiemeljük a következőket: Az alispán a járási szolgabírói hivatalokat megvizsgálta, azokat rendben találta. Az egri járásban a hagyatéki ügyek azért vannak hátrálékban, mert Mező-Kövesden rövid idő alatt két kir. közjegyző halt meg s így a hagyatéki tárgyalások elmaradtak. A kolera megyénk egy községében sem lépett föl, az egészségügy azonban nem a legjobb, mert a megye területén a difteritisz és vörheny nagy arányokban szedi áldozatait. Az állatok között a száj- és körömfájás szünet-félben van. A sajó-ládi alapít. uradalommal a Sajó-átmetszés ügyében megindított egyezkedés eredményre nem vezetett, a munkálatok azonban a jövő tavaszsal megkezdődnek. A lakatnyák épülete véglegesen átvettették s az óvadéki összeg a vállalkozónak visszaadott. Jelenti végül az alispán, hogy Péchy Zsigmond abauj-megyei főispán beigtatási ünnepélyén dr. Szepessy Zsigmond főszolgabíróval a megye képviseletében jelen volt.

Melczzer Gyula alispán Kubik Bélának a novemberi rendkívüli közgyűlésen tett interpellációjára válaszol. Válaszában előadja, hogy a nyék-ládházai vasútállomáshoz vezető útvonal rendbehozatala sürgős intézkedést igényelt. Ennek folytán megbizta az állami főmérnököt és az utbiztost, hogy az oda szükséges fedanyag előállításáról gondoskodjanak. Találkozott is vállalkozó, a ki a kavics prizmáját 3 frtért szállítani hajlandó. Az ajánlat előnyös volt, így azt elfogadta. Kubik felszólalása után a helyszínre ment s megvizsgálta a kavics-telepeket. Ugy találta, hogy a 3 frtért már szállított kavics minősége épen olyan, mint a 2 frt 50 krért szállítani ajánlott kavicsé, azért a kavics prizmák árát 2 frt 50 kr-ra leszállította.

Kubik Béla az alispán válaszáat köszönettel tudomásul veszi.

Ezután kezdetét vette a vármegyei különböző választmányok és bizottságok tagjainak megválasztása.

Az állandó választmány tagjaiul megválasztottak: Bay Barnabás, Bársony János, Bársony Mihály, Bartányi Gyula, Bizony Ákos, Bottlik Lajos, Brezovay László, Beniczky Aladár, Bornemisza József, Dálnoky N. Barnabás, Diószeghy György, Elek Dezső, Horváth Lajos, Ifj. Dobozy Dániel, Dr. Kazay Mór, Kovács Lajos, Kun Kálmán, Lengyel Sámuel, Lichtenstein József, Majthényi Ádám, Melczzer Aladár, Melczzer Béla, Dr. Miklós Gyula, Orczy Gyula, Bethlenfalvy István, Melczzer Géza, Gr. Péchy Szilárd, Br. Radványi Géza, Bignió Gyula, Losonczy Jenő, Kelez Pál, Ragályi Béla, Röck Pál, Radványi István, Zelenka Pál, Prónay József, Kudlovich Imre, Dr. Gencsi Soma, Soltész Nagy Kálmán, Soltész Nagy Albert, Csáthy Szabó István, Dr. Szabó Gyula, Szeremley Lajos, Szekrényessy Árpád, Szepessy Gyula, Zábreczky György, Dr. Tarnay Gyula, Teutschl Ferencz, Br. Vay Elemér, Vladár Ervin, Xifkovich Emil, Kubik Béla, Grósz Adolf, Dr. Molnár Gyula, Kun István, Kun Bertalan, Dr. Markó László, Freund Salamon, Foltin János, Mock Imre.

A központi választmányba: Bay Barnabás, Bizony Ákos, Brezovay László, Beniczky Aladár, Bornemisza József, Bottlik Lajos, Farkas Gusztáv, Horváth Lajos, Lévy József, Br. Radványi Géza, Losonczy Jenő, Lengyel Sámuel, Melczzer Géza, Majthényi Ádám, Dr. Miklós Gyula, Molnár Bertalan, Gr. Péchy Szilárd, Ragályi Béla, Grósz Adolf, Soltész Nagy Kálmán, Lichtenstein József, Csáthy Szabó István, Bignió Gyula, Szeremley Lajos, Br. Vay Elemér, Vladár Ervin, Kovács Lajos, Kubik Béla, Lipovniczky Gyula, Pamlényi István.

Az állandó bíráló választmányba: Bay Barnabás, Brezovay László, Lengyel Sámuel, Horváth Lajos, Radványi István.

Az igazoló választmányba megválasztottak: Lichtenstein József, Bizony Ákos, Kovács Lajos, Dr. Miklós Gyula, Kubacska István és a főispán által kinevezettek: Kun István, a ki az elnöki tiszttel is megbízott, Orczy Gyula, Szeremley Lajos és Dálnoky Nagy Barnabás.

A közigazgatási bizottság tagjainak megválasztása előtt dr. Gencsi Samu kifejezést adott a helyi nézetének, hogy a közigazgatási bizottság igen fontos ügyekben, itélkezik, azért kívánatos volna, ha abba legalább egy olyan egyén választatnék, a ki előszeretettel foglalkozik az — a d o l g y e k k e l! (Felkiáltások: Olyan ember nincs!) Megválasztottak azután: Radványi István 56, Lichtenstein József 56, Lengyel Sámuel 53, Kovács Lajos 36, Beniczky Aladár 35 szavazattal.

Az adó felszámolási bizottság rendes tagjai lettek dr. Juhász Pál és Kovács Lajos, s pótagjai: Spuller A. József és Pollák Mór.

Wekerle Sándor miniszterelnök leiratot intézett Borsodvármegye törvényhatóságához, melyben tudomására hozza, hogy Ő Felsőge kiket nevezett ki az új kormány tagjaiként. Kéri egyszersmind a megyét, hogy őt és miniszter-társait buzgalommal és erélyvel támogassa.

A közgyűlés az állandó választmány javaslatának elfogadásával üdvözlő teliratot intéz az új miniszteriumhoz, annak kijelentése mellett, hogy a kormányt minden törvényes intézkedéseiben támogatni fogja.

Hieronymi Károly belügyminiszterrel történt kinevezetéséről értesíti a megyét.

A közgyűlés a kinevezést örvendetes tudomásul vette.

A belügyminiszterium a vármegye felterjesztése folytán kimondja, hogy az 1886. évi XXI. t. cz. értelmében a megyei pénztárnok ellenőr, számvevő, levéltárnok, valamint az al-pénztárnokok, alszámvevők, és allevéltárnokok a megyei közgyűlésen ülésel és szavazattal bírnak.

Báró Vay Béla főispán 20 éves jubileuma alkalmával tett 2000 frtról szóló alapítvány-levele felolvastatott. Az alapítványi összeget a vármegye rendelkezésére bocsátja, melynek kamatját közmívelődési célokra, első sorban Borsodvármegye tótajkú községeinek magyarosítására, a tanítóknak a magyarnyelv tanítása, a tanulóknak ugyancsak a magyarnyelv elsajátítása körül kifejtett szorgalma és eredményének jutalmazására fordíthatja.

Az alapító-levél lelkes éljenzéssel fogadtatott s a miniszteriumhoz felterjesztetni határozatott.

Melczzer Gyula alispán jelenti, hogy a

megyebizottsági közgyűlésnek határozata folytán a báró Vay Miklós, báró Vay Lajos és báró Vay Béla főispánok arczképeinek a megye tanácssterme számára leendő beszerzése tárgyában érintkezésbe tette magát a főispánnal, a ki arra kéri a közgyűlést, engedje meg, hogy az arczképek beszerzésének költségeit maga a család fedezhesse.

A közgyűlés a jelentést éljenzéssel fogadta.

A miskolcz-hámori helyi érdekű vasút tárgyában kötött szerződést a miniszter egy jelentéskel hibaigazítással jóváhagyta.

Egyik legfontosabb tárgya volt a közgyűlésnek az a küldöttsegi jelentés, mely a megye közgazdasági vizsgálata alkalmával a belügyminiszterium által tett észrevételek tárgyában beadatott. A bizottság maga is elismeri, hogy azok a hiányok, melyeket a miniszter emleget, mind megvannak; de azokon a megye nem segíthet, mert eszközökkel nem rendelkezik. Ha a megyei dotációt nem emeli az állam, akkor hiabavaló a hibák és hiányok felfedezése. A bizottság azért azt indítványozza, hogy az igazságügyi palota építése ügyében egy a belügyi, mint az igazságügyi miniszteriumhoz felirat intéztesse.

Ezt az indítványt a közgyűlés Melczzer Gyula alispán, Lévy József főjegyző, Kalás László és Hubay Barnabás számvevők felszólalása után elfogadta.

Városi közgyűlés.

— 1892. december 13-án. —

Miskolcz város képviselőtestülete tegnap délután rövid közgyűlést tartott, melyen a város atyai elég szép számmal jelentek meg.

Soltész Nagy Kálmán polgármester pont 3 órakor megnyitván a közgyűlést, előterjeszti, hogy a vágchíd e hó 5-én rendelkezésének átadatott.

Ezután felolvastatott Kun Kálmán bizottsági elnök jelentése a 100 legtöbb adót fizető képviselők névsorának összeállításáról. A névsorba felvett jogi személyek és öveztek fel fogtak szállítani, hogy képviseltesdokről záros határidő alatt gondoskodjanak, ennek megtörténte után fog a névsor teljesen kiigazittatni.

A házi szemét kihordatása ügyében a közgyűlés megbizta a tanácsot, hogy Löwy Ignác eddigi vállalkozóval a szerződést újabb két évre kösse meg. A biztosítéki összeg 3500 forint lett megállapítva.

Diószeghy György városi főjegyző olvassa a vasuti állomásokhoz vezető utak fentartására vonatkozó alispáni határozatot, mely szerint ezen utakra vonatkozólag az eddigi állapot marad fenn, kivéve a gordonai ut ügyét, mely függőben marad. A polgármester kijelenti, hogy a tárgyalás az érdekelt községekkel már megtörtént ez ügyben.

Posta Sándor szerint, ha egy idegen utas érkezik meg vasuton városunkba, igazán nem tudja merre tanácsosabb bejönni gyalog, különösen akkor, midőn vonatkozás alkalmával kocsik rendelkezésre nem állanak. Felhívja a polgármester figyelmét a körülményre és kéri, hogy legalább a járdát helyezni jobba karba, mert a vasutnak is a városban lakó alkalmazottjaitól nem lehet azt kívánni, hogy keservesen keresett filléreikből készítessék meg az utat. Ezek is fizetnek pótdót, lehetne tehát a pótdótból azon utakat rendbe hozni.

Soltész Nagy Kálmán polgármester ezekre azt feleli, hogy az utadó és kövezetvám ügye még függőben van, addig pedig semmit sem lehet ezen utak ügyében tenni, mert más jövedelemből az utakat kiépíteni nem szabad. De ha az utadó és kövezetvám ügye rendbe jön is, mégsem lehet a Posta Sándor mérnök által kifejezett óhajnak teljesen eleget tenni, mert két ut kiépítésére akkor sem lesz költség, legfeljebb egyelőre egyet lehetne egészen rendbe hozni, minthogy még a város belterületén is igen sok a tennivaló az utakat illetőleg. Ha azonban a tűzrakatánya már kiépült, okvetlen gondoskodva lesz a város azon vidékén lehetőleg jó járdáról is és így annak idején ezen jogosult óhajok teljesedni fognak.

Melczzer alispán a központi választmány tagjainak megválasztását rendeli el. Ennek kapcsán a polgármester elrendeli a szavazás megkezdését. A szavazatlapok szétosztatnak. A sza-

vazatszedő bizottság elnöke gyanánt a polgármester felkéri Porcs Jánost, tagokul Dr. Kazay Mórt és Lekky Istvánt. A szavazás megtörténtét aztán Porcs János elnök hirdeti ki, mely szerint 52 szavazattal a központi választmány tagjai a következő 16-an: Bársony János, Bartányi Gyula, Bizony Ákos, Dálnoky Nagy Barnabás, Diószeghy György, L. Farkas Gusztáv, Dr. Kazai Mór, Kovács Lajos, Kun Bertalan, Lichtenstein József, Dr. Popper József, Porcs János, Radvány István, Soltész Nagy Albert, Szeremley Lajos és Tóth Dániel.

Ezzel a közgyűlést a polgármester befejezettnek jelenti ki.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Miskolcz város képviselőtestülete** f. hó 15-én d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgya: Küldöttségi jelentés a m. kir. kincstártól megváltott fogyasztási és italmérési adók, továbbá a szesz kizárólagos italmérési jog beérkezése tárgyában.

— **Városi főkapitány.** Városunk rendőrkapitányává, mint megbízható forrásból értesültünk, Lukács Béla neveztetett ki, s kinevezetése megerősítés végett már felsőbb helyre fel is van terjesztve.

— **Esküvő.** Forgács Endre, sárbovári ev. ref. lelkes, lapunk szellemes tárczaírója (Kajabusz) a napokban tartotta esküvőjét Marossy Mariska kisasszonnyal, Marossy János kereskedő szép és művelteletű leányával Czegléden. — A boldogság napja tiszta fényrel ragyogjon az új házaspár életutjaira! Ezt a szíves, jó kívánságot küldjük mi a távolból lapunk derék munkatársának, a ki szellemének tüzes szikráival, szelid humorának tiszta fényével gyönyörködtet bennünket és olvasóinkat.

— **Áthelyezés.** Duronelly Károly, m. kir. honvédfőhadnagy a Nagy-Károlyban székelt honvédezhöz helyeztetett át.

— **A miskolci ev. ref. egyház presbiteriuma** vasárnap délelőtt tartott ülésében gondoskodott a főgimnázium érdemekben gazdag kormányzójának: Bizony Tamásnak helyettesítéséről, ki meggyöngyült egészsége miatt nem teljesítheti a főgimnázium kormányzatával együtt járó kötelezettségeket. A presbiterium egyhangú bizalma erre a fontos tisztségre Bizony Ákos presbiterter kérte föl, ki édes atyjának helyettesítését készséggel elvállalta.

— **Megható jelenet** folyt le szombaton délután a városházának nagy tanácskozási termében. A szegény gyermekek felruházó egyület terjesztette ott ki emberszerető kezét a ruhátlan gyermekekre. A viseltes köntösben megjelent 73 fiú és 50 leányka néhány perc alatt új és meleg téli öltönybe öltözött. Jól esett látni a szegény gyermekek örömet, a mint boldogságtól kipirult arczczal nézegették egymáson a meleg köntösöket. A kiosztást megelőzőleg Soltész N. Kálmán polgármester, mint a egyület elnöke néhány rövid szóval jelezte az összejövetel célját, utána Hidvéghy Benő tanfelügyelő tartott a gyermekekhez tartalmas beszédet. Az ünnepélyen dr. Szabó Gyuláné elnök több választmányi tag kíséretében jelen volt.

— **Táncestély.** A miskolci izr. nőegylet alapítójának gyarapítására jövő 1893. évi január hó 8-án a „Seper szálloda” termében táncestélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Családjegy 2 frt. Személyjegy 1 frt. Karzat 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Színházunk bérletének ügye** most már el van intézve. Csóka Sándor szabadkai színigazgató vasárnap Miskolczon járt és ki nyilatkozta, hogy a miskolci színházat a jövő évre átveszi. — Halmay Imre jelenlegi színigazgatónk szintén vasárnap kapta meg a távirati értesítést, hogy a kassai színházat elnyerte.

— **Halálozások.** Tóth Menyhért kápolnai ref. lelkes és a felsőborsodi egyházmegye tanácsbírája a napokban hunyt el. Temetésén a környék intelligenciája és Sajó-Szentpéterről is többen vetek részt. — Dr. Köszler József a mező-kövesdi járás orvosa, megyénk orvosi karának egyik veterán tagja múlt vasárnap jobblétre szenderült. Ezeket kívül a következő gyászjelentést küldték be lapunknak: özv. fái Fáy Jánosné szül. Fáy Emma maga, valamint gyermekei Ilonka, Lenke, Ödön, Emma, Olga és János, fájdalomtól megtörve, tudatják a forrón szerető férjnek és a legjobb szerető

atjának fái Fáy János volt 1848—49. nyugalmasított honvédszázadosnak élte 67-ik, boldog házassága 21-ik évében, hosszas szenvedés s a halotti szentségék ajtatos felvétele után f. hó 11-én délután 2 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 13-án délután 2 órakor fognak a róm. kath. hit szertartása szerint a gesztelyi családi sirboltba örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szent miseáldozat pedig f. hó 14-én reggeli 9 órakor fog az ég urának bemutatatni. Gesztely 1892. december 11. Áldás és béke lengjen drága porai felett!

— **Botrány.** Az utcák gyalogjáróin ott van a hetek óta odafagyott hó, egyik szerencsétlenség a másik után történik. A rendőrség igaz, hogy kiadta a rendeletet, hogy a háztulajdonosok kötelesek házaik előtt a járdát letisztítani, de mit ér az, ha rendeleteinek nem képes érvényt szerezni! . . . De ez még semmi. Az igazi botrány a Püspök-utcai hid mellett van. Ki rendelte azt meg, hogy a város többi részéből oda, még pedig a gyalogjáróra hordják a havat? Nem látja a rendőrség tagjai közül senki, hogy mi történik ott? 400—500 tanuló, az avasi templomba járó közönség közlekedik ott, kénytelen a járdáról leszorolni és az utca közepén térdig érő hóban gázolni. Kérjük ezennel a botrányok mielőbbi megszüntetését.

— **Általános munkágyűlést** hirdetnek a falragaszok, mely következőleg hangzik: Felhívás a miskolci munkásokhoz. Vasárnap, 1892. december hó 18-án délután 1/2 órakor az „Arany Sas”-hoz czimzett vendéglőben Buza-tér 3. sz. általános munkágyűlés tartatik a következő napirenddel: 1. A munkások helyzete és a szakszervezkedés. 2. Küldött választás a kongresszusra. 3. Indítványok és nyílt kérdések. — Munkások! Jelenjete meg tömegesen a gyűlésen. Az egybehívók.

— **Elbukott az utcán.** Lénárd Ferencz sajszentpéteri ügyvéd e hó 9-én éjjel az „Orpheum” kávéházból kijövet, az ott lévő szivattyús kút jegén elbukott úgy, hogy nem volt többé képes fölkelni. Sok idő telt el, midőn Schwarcz Árpád nevű fiatal ember észrevette a mozdulatlan alakot. De ő egyedül nem bírta lábra állítani. Rendőr közelben nem volt, felszaladt tehát a városháza felé a rendőrség azután beszállította az eszméletlen állapotban lévő ügyvédet a kórházba. — Szombaton eszméletre térve elmondta, hogy ügyvéd és Sajó-Szentpéteren lakik. Vasárnap azonban jobblétre szenderült. Tegnap délelőtt temették el nagy nyomorúságosan az elzülött férfit.

— **Gyere ki, mert meghalsz.** Folyó hó 8-án este Egerfarmoson a község néhány rovott előéletű lakosa összeült és elhatározták, hogy Fazekas Vendelt, a község jegyzőjét elteszik a láb alól. A mondott estén, úgy 8 óra tájban meg is rohanták a jegyzői lakot, feltörték a lakás ajtaját és behatoltak a szobába. Fazekas Vendel látván a veszélyt, az utca felé lévő szobába menekült. A jegyzőné sirva rimázkodott, hogy ne bántsák férjét, de azok nem engedtek, nagy hangon kiáltottak a jegyzőnek: „Gyere ki, meghalsz, ütött a végórát!” stb. A jegyző gyermekeit az ágy alá rejtette és az utcái ablakon menekült a törvénybíróhoz, innen éjjel szökve a szihalmi állomásra jött és úgy Kövesdre jelentését megtenni. — A jegyző butorait kihajigálták az utcára, a főczinkosokat — köztük a község bíráját is — a főszolgabíró elfogatta és bevitette Mező-Kövesdre. Jelenleg az ügy a járásbírósnál van, a hol a vizsgálóat erősen folyik.

— **Társadalmunk** tétlenségéről csak a napokban hangzott el a nagyhangú panasz — a város tanácskozási termében. Elmondták, hogy minden ember csak magának él, a közszellem felébresztésére legkevésbé sem gondol. Pedig, ha körültekintünk és megfigyelésünk tárgyává tesszük városunk egyes testületeinek működését, igazságot fogunk adni Porcs János tanár urnak, a ki azt mondta, hogy olyanok vagyunk, mint a struczmadár, bedugjuk a fejünket a homokba és nem látunk semmit. Hát bizony mi eddig sokat nem láttunk! . . . Nem láttuk azt, hogy a „Tanügyi-kör” és a „Kereskedő ifjak társulata” egyik nyilvános felolvasást a másik után tartja. Nem láttuk, mert talán nem akartuk látni! Nem láttuk azt, hogy városunk három dalárdája közül egyik a másik után kínálja a művészet szellemi élvezetét. Nem láttuk, mert nem akartunk azokban részt venni! . . . Nem láttuk azt, hogy a „Miskolci dal- és önképző-

kör” (ezelőtt vasuti-dalkör) mily erős szellemi központja lett saját társadalmának. Ez a kör, mely tetemes áldozatok árán egy négy terem-ből álló külön egyleti helyiséget bir a város központján, nemcsak dalestélyeivel szórakoztatja a közönséget, de időnként szakelőadásokat, felolvasásokat és szavalati estélyeket is rendez. Hogy egyebet ne említsünk, e hó 31-én tartandó estélyre már nyolcz tag iratta fel magát, a kik részint felolvasással, részint szavallattal fogják az egybegyűlendő közönséget a kör helyiségében (Peczeköz-utca 4. sz.) mulattatni. Ez egyület élén Proháza József feldgyelő védelnök, Winter Imre elnök és Ruttkay Menyhért karnagy ez irányban is nagy tevékenységet fejtenek ki. — Egyszóval elmondhatjuk, hogy társadalmunk egyes köreiből van elevenség, van élet, csak meg kell azokat látni! . . .

— **Színházi játérend.** Színházunkban ma „Nagy Galeotto”, spanyol dráma. Csütörtökön „Fauszt”, opera. Pénteken félhelyárakkal „A becsület”, színmű adatik.

— **Tűz ütött ki** vasárnap este 7 órakor a F.-Gordon-utczában, a hol a tűz martaléka egy szalmás-fedelt ház lett. A tűzoltóság kivonult a tűz színhelyére.

— **Élelmezési árlejtes.** Miskolcz város tanácsának 8187/892. sz. alatt kelt rendelkező végzése alapján, a letartóztatottak és tolonczok részére szükséges kenyér és főzelék adagjai beszerzése, illetve szállítása céljából f. 1892. évi december hó 23-án délelőtti 10 órakor Pallaghy Béla h. polgármesternél árlejtes fog tartatni.

— **Ellopott fűgék.** Azon kereskedőt vagy szállítót, kitől folyó év november 10-étől november 17-ig terjedő időszakban két zsák kosszorus fűge ellopott, felhívja a vizsgálóbíró, hogy kárát és meglopásának körülményeit a megyeháza épület második emeletén levő vizsgálóbírónál 8 nap alatt jelentse be.

— **Színház.** Csütörtökön (december 8-án) Tóth Ede örök szépségű népszínműve, „A Falu rossza” volt műsoron. Kevés számú közönség nézte s ez sem lehetett meglepő az előadással, mely távolról sem közelít meg a művészetnek kívánalmait. Mintha egyenesen ez lett volna céljuk színészeinknek, hogy igazolják, hogy tudnak rosszul is játszani. A megkapó drámai részletek közül az előadás folyamán alig volt csak egy is, mely hatott volna a közönségre. Olyan érzésnélküliség, olyan le-
vessé törődés az alakítással volt ez előadás jellege, a minőt még nem tapasztaltunk. Pedig hát talán épen a Tóth Ede darabja, ma napság is az, mely példányképp a népszínművészet terén, sőt színpadi hatás tekintetében sem áll utólsó helyen, mert különben nem volna a színházak műsorán! Épen azért, mert e darab általánosan ismert, kellene és kellett volna ma este is színészeinknek olyan művészettel játszaniok, hogy méltó legyen az a darabhoz, de meg önmagukhoz is, kik egyébkor tudnak sikerrel játszani, nem is említve a közönséget, a mely pedig szintén jogosított talán némi részben arra, hogy kielégítő előadást élvezzen. Dicséretes kivételt csupán Halmayné s Gyurman A. képeztek, amaz Finum Rózsijával, ki ma is tüzzrel pattant menyecske volt, emez Feledi Boriska rokonszenves s mely érzéssel játszott alakjával. A czigányok személyesítőit jó volna egy kis izlésre is figyelmeztetni! — Pénteken (decz. 9-én) a mulattató „Sabin nők elrablása” cz. vígjátékot adták sikerrel, melyet valamennyi szereplő igyekezett előidézni. Kiválóan szerepelt Boross (Rettegi), Kazaliczky (Szilvisi), Szentessy Ilon s Gyurman Alice. Közönség kevés számú. — Szombaton (decz. 10-én) a kedveltségű operette „A kis molnárné”-t adták Ruzsinszkyval, Halmaynéval s Rácz Gyulával a főszerepekben. Mint mindig, úgy most is tetszett e fűlbemászó zenéjű s jó meséjű darab. Vasárnap (decz. 11-én) bemutató előadás volt. Szíre került Almágy Tihámér 3 felvonásos fővárosi életképe, melynek czime „Spitzer Régi” A mese röviden ez: Spitzer Régi özvegy zsidó menyecske. A fővárosban öregnemű üzér-női foglalkozást új eléggé vagyonos családoknál. Valamikor cserben hagyta őt Veisz Mór. Lelkében még mindig él e csalfa legény képe, kiről nem is tudja igazán, hogy miért hagyta a faképnél s miért vett el egy vagyonos zsidóleányt. Régi csaknem mindnapos Makai sörgyári főgyűzőknél. Makai keresztyén, a felesége Sali, zsidóvallású. Bécsben keltek össze, Budapesten élnek s van egy igen

derék leányuk: Eszter. Makainának az atyja (Bernstein) sohasem tudott beleegyezni abba, hogy leánya keresztényhez menjen nőül s 18 esztendeig mit se tud gyermeke sorsáról. Makai hivatalát veszti, koldus szegény lett. — A jó Régi örvendetes hirt hoz, hogy Makainak kanonok nagybátyja Eszter unokahugára 200,000 frtot hagyott. — ha t. i. Eszter törvényes házasságból való. — Természetesen Eszter nem törvényes, mivel Ausztriában kötött szülési szövetsége, mint polgári házasság. Más mód nincs mint az, hogy Makainé vegye fel a keresztény vallást, esküdjék meg újra férjével s így törvényesítsék Esztert, különben a hagyomány a káptalané lesz. Makainé rászánja magát, hogy elhagyja hitét. De fordul a koczka! Apjától levél jő s azt írja, hogy örököse Eszter az unoka lesz, ha ez zsidóvallásban neveltetett a zsidóhoz megy nőül. A vőlegényt is hozza magával. A vőlegény nem más, mint Veisz Móricz, találkozik Régivel s a darab végén az öreg Bernstein összehozza őket; nem csak e régi szeretőpárt egyesíti az öreg, hanem saját unokáját is boldográ teszi, mert bár leánya — Makainé — visszavonja előbbi ígérését, t. i. hogy keresztény lesz, az öreg apa meggyőződésén a felől, hogy unokája a keresztény vallásban neveltetvén, ezt Magyarországon zsidóvallású el nem veheti, nagylelkűen eláll vágyától s maga hagyja meg leányának, hogy keresztelkedjék ki s egyuttal nagyatyai áldását adja unokájára s ennek jegyesére Szabó Gergelyre, kit a leány annyira szeret, hogy midőn már minden reménye eltűnik a jegyesével való házasságot illetőleg, neki megy a Dunának s bele is ugrik, de szerencsésen kimentik. Elég bonyodalmas jellegű darab, kár, hogy a valószínűtlenségek nem kis szerepet játszanak benne, a mi mindjárt Réginek a Makai házhoz való s meg nem világosított benső viszonyából is kitűnik. Színészeink jól játszottak. Dicsérettel kell adoznunk Halmaynének (Régi), Szentessynek (Makainé) s Gyurman A.-nak (Eszter), a férfiak között Kazaliczky (Bernstein) s Kiss Pista (Veisz Móricz). Boross nem egyszer neveltette meg a közönséget Diamant Adolf szerepében, mint a fővárosi „Zöld Mókus” zengeráj tulajdonosa. Egy pár szép dal is van benne, de nem nagyon tetszettek. Közönség szép számmal.

Hivatalos hirdetmény.

Mindazon magánborfogyasztók, kik az 1893. év folyamára saját fogyasztásokra nézve az általánoszerű egyezséget kívánják igénybe venni, ezennel felhivatnak, hogy a kiegyezés végett a városi regále és fogyasztási adóhivatalnál saját érdekekben bezárólag december hó 25-éig annyival inkább jelentkezzenek, mivel ezen határidő elmulasztása esetén borkészletük az 1893. év január hó 1-ső napjától kezdve vizsgálat alá fog vétetni. Megjegyeztetik azonban, hogy ha egy fedél alatt levő pinczébe többben járnak és habár minden egyes bérlő külön-külön pinczelyukat használ is, a kiegyezés csak azon esetben létesülhet, ha a kívánt általános összeg ugyanazon pinczébe minden egyes bortartó elfogadja. Ellen esetben az összes pinczehelyiség vizsgálat alá helyeztetik.

Kellő tájékoztatás tekintetéből tudomására hozzuk a t. magánborfogyasztó feleknek, hogy az 1892. évi XV. törvényzikk értelmében azon szőlősgazdák, kik a kedvezményezett fogyasztási adótétel igénybe vétele végett jelentkeztek, egy hektoliter bor után 3 frt 35 krt, a nem szőlősgazdák pedig — valamint azon szőlőtermelők, kik a kedvezményezett tételt nem kívánták igénybe venni — bor italadó fejében hektoliterenként 6 frt 35 krt kötelesek fizetni az esetben, ha az egyezés létre nem jön és vizsgálat mellett a tételes adózást kívánják teljesíteni.

Az elfogadott általánosösszeg a kiegyezés alkalmával azonnal lefizetendő.

Azok pedig, kik a jövő évre kiegyezni nem kívánnak, figyelmeztetnek, hogy borkészletüket f. hó 31-éig bejelenteni annyival inkább köteleességüknek ismerjék, mivel ellen esetben ebbeli mulasztásuk a szabályozat 159. §-a alapján jövedékcsökkentésnek fog tekintetni.

Miskolcz, 1892. évi decz. hó 6-án.

Miskolcz városi regále és fogyasztási adóhivatala.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Halász Sándor
Kiadó: Wesselényi és König.

A közönség köréből.*)

Kérelem

Dr. Markó László úrhoz.

Mint a városi egészségügyi bizottság elnöke, de mint családapa is méltóztatik tudni, hogy gyermekeink reggel 8 órakor már kötelesek az iskolában megjelenni, a mi különösen gyenge leány gyermekekre nézve télen nemcsak kényelmetlen, de egészségellenes is. Egészségellenes azért, mert télen szokott a járvány leginkább pusztítani és sok kihűlést a kora reggeli órákban szerez a gyermek. Kilencz óra felé már más a levegő, mint 7-8 óra között.

*) E rovat alatt a közérdekű felszólalásokat díj nélkül közöljük, de azokért a felelősség a beküldőt terheli. Jelen felszólaláshoz csak annyit csatolunk, hogy az abban kért intézkedést saját hatáskörükben talán a városi főorvos urak meglehetik. Egyébaránt nem fölösleges, ha ilyen ügyekbe a város egészségügyi bizottsága is beleszól. Szerk.

Azért arra kérem az igen t. Elnök urat, méltóztatásuk az iskolafentartó hatóságokat oda utasítani, hogy azokban az elemi leányiskolákban, a hol reggeli 8-10 óráig vannak előadások, a gyermekek ne 8, de 9 órakor menjenek iskolába és tartson a tanítás 11 óráig. En azt hiszem, hogy az igen tisztelt Elnök ur, több indokok nélkül is be fogja látni, hogy e kérelem jogosult és méltányos.

Miskolcz, 1892. december 8.

Egy apa.

NYILTTÉR.*)

Köszönet nyilvánítás.

A „Duna” biztosító társaságnak f. é. nov. hó 24-én hozzám intézett soraiért ez uton köszönetet mondok.

Monoki István, Miskolcz.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Mindazok, a kik olvasták a 73. számú Szabadságot, Sőt még azok is, kik nem olvasták ezen ujságot, De nemcsak ezen ujságolvasók, Hanem akár idegen, akár miskolczi lakosok, Siessenek én hozzám és vegyenek sorsjegyeket, Mert csakis egyedül nálam nyerhetnek, Ámbár nagy szó mindezt mondani és ígérni, Azért adok alkalmat mindenkinek erről meggyőződni, Tehát különösen azok, kik érezték a nagy hófúvást, F. hó 29-én 2 frtért

60,000 frtot

nyerhetnek, mint kárpótlást.

SPIRO ADOLF

Széchenyi-utca 135. sz., a kistőzsdeben.

H I R D E T M É N Y.

A Miskolczi Takarékpénztár

részéről tisztelettel értesítjük a betevő közönséget, hogy betéteket 4—8 napi felmondáshoz kötött

kamatozó pénztári jegyekre

is elfogad intézetünk.

A pénztárjegyek bemutatásra szólnak 50, 100, 500, 1000 és 5000 forintról állítatnak ki s ez idő szerint 3 és 1/2%-lit kamatoznak.

Ezenkívül tisztelettel tudatjuk, hogy intézetünk — tekintettel a nagyérdemű közönség fokozódó bizalmára — azon kellemes helyzetben van, mikép az alapszabályainkban előirt minden üzletágban szolgáltatást a legelőnyösebb feltételek és kamattal mellett ajánlhatja fel.

Kelt Miskolczon, 1892. november 14.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

LEF. LANC. VADÁSZFEGYVEREK.

Alólírott van szerenésém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy eddig

szénraktáramat

Kandia-utca 2-ik számról

— Szirma-utca 46. sz. saját házamba —

helyeztem át, hol is mindenkor elsőrendű

salgó-tarjáni, porosz és mindennemű barna fűtőszén

készletből bármily mennyiség kapható, esetleges kívánatra házhoz szállítva. — Rendelvények eszközölhetők úgy kisebb, mint nagyobb mennyiségben vagy egész kocsis vételre üzletemben: Fő-utca, „Háromrózsa-szálloda” alatt.

Egyidejűleg ajánlom: raktáromon levő kitűnő rendszerű kőszén- és fűtőszén, vaskályháimat, valamint szép kivitelű, eperjesi gyártmányú porcellán-kályháikat, melyre rendelvények nálam eszközölhetők.

Nagy választékban tartok Norton-féle kútszivattyúkat, trággyalé-szivattyúkat; kitűnő szerkezetű kis óriás tengeri-morzsolókat, valamint mindenféle gazdasági eszközöket és konyhaberendezéseket.

— Tata-tóvárosi magyar „SPORT-FLUID” fűtőszénraktára. —

MERKL GYULÁ

vas- és fegyverkereskedő Miskolczon.

8-10

DINAMIT ÉS ROBBANÓ-POR.